

שחטאיהם גרמו להסתלק
מביניהם והתפזרו בין העמים,
הוא תובע את עלבונם.

ובא וראה, בשעה שישראל
שרויים בארצם, הקדוש ברוך
הוא משתעשע בגנו ומתקרב
לישראל, ושומע קולם ומשתבח
בהם.

ביון שגרמו חטאיהם והגלו
ישראל מהארץ הקדושה,
הקדוש ברוך הוא לא נכנס לגנו
ולא משתעשע בו. ולא עוד,
אלא שהוא צווח ואומר, ועתה
מה לי פה נאם ה' וכתוב שם,
(תהלים קלב) פה אשב כי אותיה. כי
לקח עמי חנם, כמו שנאמר
(ישעיה נב) חנם נמכרתם.

ומאותו יום שגלו ישראל
מארצם לא נמצאת שמחה לפני
הקדוש ברוך הוא, זהו שכתוב
(ישעיה ו) אלביש שמים קדרות
ושק אשים פסותם. וכל זה
משום אהבתם שהקדוש ברוך
הוא אוהב אותם, כמו שנאמר
(מלאכי א) אהבתי אתכם אמר ה'.
(ועל זה) ואהבת את ה' אלהיך.
ואהבת, שצריך אדם להתקשר
עמו באהבה עליונה. שכל
עבודה שאדם צריך לעבד את
הקדוש ברוך הוא, שיעבד
באהבה, שאין לה עבודה כמו
אהבת הקדוש ברוך הוא. רבי
אבא אמר, הדברים הללו הם
הפלל של התורה, משום שעשר
האמירות של התורה פאן נכללו,
והרי פרשה החברים.

בא וראה, אין לה דבר בחיבות
לפני הקדוש ברוך הוא כפי
שאוהב אותו פראוי. ומה הוא?
פכתוב בכל לבבך. בכל, מה זה
אומר? היה צריך לו לכתב
בלבבך, בנפשך, במאדך. מהו
בכל לבבך? אלא להכליל שני
לכבות, אחד טוב ואחד רע. בכל

מביניהו, ואתפדרו ביני עממא, הוא תבע
עלבונא דלהון.

והא חזי, בשעתא דישראל שראן בארעהון,
קדשא בריך הוא משתעשע בגנתיה,
וקריב לגבייהו דישראל, ושמע קליהון,
ואשתבח בהו.

ביון דגרמו חובייהו, ואתגלו ישראל מארעא
קדישא, קדשא בריך הוא לא עאל
בגנתיה, ולא משתעשע ביה. ולא עוד, אלא
דאיהו צווח ואמר, ועתה מה לי פה נאם יי,
וכתיב התם (תהלים קלב) פה אשב כי אותיה. כי
לקח עמי חנם, כמה דאת אמר, (ישעיה נב) חנם
נמכרתם.

ומההוא יומא דאתגליאו ישראל מארעהון,
לא אשתבח חדרותא קמיה קדשא
ברוך הוא. הךא הוא דכתיב, (ישעיה ו) אלביש
שמים קדרות ושק אשים פסותם. וכל דא,
בגין רחמותא דלהון, דרחים לון קדשא
ברוך הוא, כמה דאת אמר, (מלאכי א) אהבתי
אתכם אמר יי. (ועל דא) ואהבת את יי אלהיך.
ואהבת: דבעי בר נש לאתקשרא ביה
ברחמותא עלאה, דכל פולחנא דבעי בר נש
למפלח לקודשא בריך הוא, דיפלח ברחימו.
דלית לה פולחנא, כמו רחמותא דקודשא
ברוך הוא. רבי אבא אמר, הני מלי כללא
דאורייתא אינון, בגין דעשר אמירן
דאורייתא, הקא אתפלילו, והא אוקמוה
חבריאי.

הא חזי, לית לה מלה בחיבותא קמי קדשא
ברוך הוא, כמאן דרחים ליה פדקא
יאות. ומה הוא. כמה דכתיב, בכל לבבך.
בכל, מאי קא מיירי, בלבבך מיבעי ליה.
בנפשך, במאדך, מהו בכל לבבך. אלא